

Făt-Frumos

Adrian Păunescu

Oameni, oameni, frații mei,
Disperații, fericiții,
V-ați spălat de superstiții,
De demoni și dumnezei.

Însă nu-i destul folos
Dacă peste tot ce este
V-ați spălat și de poveste,
L-ați pierdut pe Făt-Frumos.

Vin la voi acum plângând,
Gura-mi sângeră ca rana,
Unde este Cosânzeana,
În ce bolti, pe ce pământ?

Mă ridic plângând de jos,
Ca la un pierdut examen,
Unde vă e basmul, oameni?
Ce-ați făcut cu Făt-Frumos?

Făt-Frumos n-a existat,
N-a stat nimănui în cale,
Era numai visul moale
Al vreunui trist băiat.

Mai visați de vreți să fiți
Fericiți cu capu-n pernă,
Feriți epoca modernă
De rigizi și scofâlciți.

Din prea mult entuziasm
Să nu spargeți Voronețul,
Dați-i voi mai mare prețul,
Oameni, mai râvniți la basm.

Voi, care aveți copii,
Nu-i lăsați sub gând satanic,
Să respire sterp, mecanic,
Ca și când nu ar fi.

Doborâți himera jos,
Oameni, reveniți în lume,
Pe umana noastră culme

Regăsiți pe Făt-Frumos.

Făt-Frumos și toți ai lui,
Fiindcă unde nu-i poveste
Lume nu-i și om nu este
Și, de fapt, nimica nu-i.

El venea la noi pe jos
Și ni l-au răpit pirații,
Vameși vigilenți, redați-i
Actele lui Făt-Frumos.

Dați-i viața înapoi,
Ochii mari, mișcarea buzii,
Făt-Frumosul din iluzii
Și frumos numai prin voi.